

[Poulsgaard]

Og når man har den praksis, som man har, at der kan gå lang tid, før de bliver dømt ved domstolene, og man så kan læse i dagspressen, at de forsøger simpelt hen at øve pres, således at ingen tør vidne, så er det, vi kommer derud, hvor man ikke kan bunde. Der mener jeg, at det, som politimesteren i Ålborg har peget på, måske var en mulighed, som vi seriøst skulle overveje.

Men vi får så se, hvordan det går i retsudvalget. Hvis ikke der sker noget i retsudvalget, må jeg sige, at så må jeg overveje, om man skal fremsætte et lovforslag her i folketinget, der går i retning af en hurtigere retsforfølgning.

**Justitsministeren (Erling Jensen):**

Må jeg have lov til at sige om arbejdet i retsudvalget, at hr. Poulsgaards parti jo er repræsenteret dér, så hr. Poulsgaard behøver såmænd ikke at gå så langt som til at fremsætte selvstændige lovforslag. Sagen ligger i retsudvalget, og hr. Poulsgaards parti kan dér vurdere, hvad det måtte ønske at gøre.

Måtte jeg om hr. Poulsgaards generelle spørgsmål sige, at det på mig virker, som om det, hr. Poulsgaard ønsker, er en form for, skal vi sige vejledning fra denne talerstol af danske domstole fra justitsministerens side. Det strider mod den grundlovmæssige adskillelse af domstole, folketing og regering, og det strider mod min opfattelse af domstolenes uafhængighed. Hvis det, hr. Poulsgaard kritiserede, f. eks. var lovgivningen, strafferammerne, ja, så hørte det hjemme i en drøftelse mellem hr. Poulsgaard og mig, men det, hr. Poulsgaard kritiserer, er domstolenes anvendelse af strafferammerne, og det giver jeg mig ikke af med at kritisere. Det er domstolenes suveræne afgørelse.

**Hagen Hagensen (KF):**

Uden at ville foregribe begivenhedernes gang i henseende til det samrådsspørgsmål, som jeg har stillet til justitsministeren, og som jeg tror kommer til behandling i næste uge i retsudvalget, vil jeg godt have lov til at stille et tillægsspørgsmål til ministeren her i dag. Jeg synes, at spørgsmålets tekst, som det er formuleret af hr. Poulsgaard, egentlig ikke har fået den fornødne klarhed, ej heller med begrundelsen for spørgsmålet givet herfra i

dag, således at ministeren ikke kom ind derpå.

Det siges i spørgsmålet, at man ønsker en klargørelse af, hvorledes der i den eksisterende lovgivning kan gives støtte til politi og domstole til at få taget mere håndfast på tingene. Må jeg blot have lov til at sige, at det, der står for mig, er, hvorledes vi kan prøve på at komme den frygt for vold til livs, der er. I den henseende vil jeg gerne spørge ministeren, om han kan tænke sig en forebyggelse af vold, f. eks. ved at vi udvider politifolks patruljetjeneste for at prøve på at komme frygten for vold til livs.

Vedrørende det andet forhold, med at blande sig i, hvad domstolene gør, er jeg ganske enig med ministeren. Jeg vil kun have lov til at stille som tillægsspørgsmål her om den optrapning af vold – det kan vi drøfte en anden gang og andetsteds – som jeg tror er til stede, om man ikke, uden at man i grunden skal anvende strengere straffe, for det er noget helt andet, kunne prøve på at få gjort retsforfølgningen mere effektiv, således at den fulgte hurtigt efter den gerning, der var begået. Jeg ser ingen skade ved, at de, der begår grov vold, bliver fængslet, indtil sagen er pådømt og de gerne kommer til afsoning pr. omgående.

**Justitsministeren (Erling Jensen):**

Til hr. Hagen Hagensen blot dette, at for det første skal vi jo indpasse behandlingen af voldssager i vor behandling af alle andre kriminelle sager og også indpasse dem i domstolenes muligheder for at klare deres arbejde tilstrækkelig hurtigt. De får jo, hvad hr. Hagen Hagensen ved bedre end jeg, stadig flere og stadig besværligere sager, og det har sjældent været sådan i dette hus i de seneste år, at det var overmåde let at få udvidet medarbejderstabene inden for det offentlige i takt med opgavernes udvidelse.

For det andet vil jeg godt understrege, at det er min opfattelse, at domstolene generelt ser med megen alvor på disse sager allerede i dag. Lad mig i den forbindelse erindre om, at der for grovere former for voldsforbrydelser normalt idømmes ubetinget fængselsstraf i dag, og det gælder også, selv om der er tale om førstegangsovertrædelser.

Jeg er blevet orienteret om et samråd i retsudvalget, og jeg synes, at det er tilbunds-